

Zakaj je treba popraviti veterinarski zakon

Popravna naloga za nadzor krme

Zaradi Vide Čadonič Špelič, takrat še državne sekretarke na ministrstvu za kmetijstvo, leta 2001 niso sprejeli ustreznih določil o nadzoru krme

Ljubljana - Vlada je pred parlamentarnimi počitnicami sprejela in poslala v proceduro zakonodajnemu telesu predlog zakona o veterinarskih merilih skladnosti. Tako se uradno imenuje predlog za spreminjanje od leta 2001 veljavnega veterinarskega zakona, ki ga je po polnopravnem članstvu v EU po besedah predlagateljev nujno aktualizirati tudi zaradi lanskih sprememb evropske zakonodaje na tem področju. V postopku sprejemanja je tako zdaj ne- navaden hibridni zakon, razdeljen na evropski in nacionalni del.

Na veterinarski upravi Slove- nije (Vurs) so se več mesecev ukvarjali s preproščanjem in pre- javljanjem evropske zakonodaje in bolj ali manj kohezivnimi oziroma fasu priručniki smotni- mi popravki veterinarskega zakona, v katerega pa so nekako morali vključiti tudi devetdeset odstotkov določil veljavnega, a zdaj, ki smo v EU, povsem ne- prmernege zakona o krmi. Ti- stegega zakona, pri katerem se je s kljubovanjem celoviti ureditvi v okviru spreminjanja veterinar- ske zakonodaje, ki je leta 2000 in nato s sprejetjem leto pozneje sledila usmeritvi EU, izkazala državna sekretarka Vida Čadonič Špelič, danes generalna di- rektorica Vursa.

Evropska veterinarska zako- nodaja, ki velja za eno najboljše- znejših področij usklajene uredit- ve v EU, zahteva, kot piše v uvod- ni obrazložitvi, da se večji del zakonodaje v državah članicah obkro- juje po skupnih merilih, ki izhajajo iz pogodbe o ustanovitvi EU. Je zelo majhen del pa lahko članice uredijo po svoje. »Tu je bilo tudi glavno vodilo predlaga- teľa zakona o veterinarskih me- rilih skladnosti, da v veterinarski pravni ureditvi RS loči zakonoda- je, katere podlaga je omembe- na pogodba, od ureditve, ki je prepričana državi sami.« Zato se je predlagatelj (Vurs oziroma kmetijsko ministrstvo v njem- ovem imenu, vlada pa mu je s sprejetjem za obravnavo v parla- mentu dala končni pečat) odločil za sistemski pristop k urejanju si- stema, ki ga zahteva članstvo v EU, vsebin, ki so prepričane v samostojno oblikovanje Slove- nije, pa ni spreminjal in je ohranil ureditve, ki je bila izzakonjena le- ta 2001 v zakonu o veterinarstvu.

Kot priznavajo pripravljavci in predlagatelji v uvodnih pojasnili- h o razlogih za sprejetje novega zakona, so poskrbeli zgolj za po-

sodobitev nekaterih doslej delu- jočih sistemov, ki so »ročni-pa- pirnega tipa«, v sodobnejše raču- nalniško in komunikacijsko pod- pre sisteme, ki delujejo časa in zahtevajo primerno. »Pri teh po- sebih ne gre za evropsko zahte- vno normo, ampak za pomeno- stavitev zbiranja podatkov, ki jih mora Slovenija kot članica EU ažurno dostavljati evropski ko- misiji in drugim organom EU ter mednarodnim organizacijam, katerih članica je.«

Predlagatelj je zato veterinar- sko zakonodajo razdelil na dve področje: na evropsko in nacio- nalno. Prva se po novem ureja s predlaganim zakonom o veteri- narskih merilih skladnosti, pri

čemer se te vsebine izločijo iz se- danjega zakona o veterinarstvu. Z zakonom o veterinarstvu pa naj bi bile še naprej urejene vse- bine, ki se nanašajo na nacionalno ureditev in so po mnenju psi- scev novega zakona že zdaj pri- merno urejene in funkcionalne, zato v ta del sistema ne posegajo.

Tako je še vedno nedotaknje- na ureditev veterinarskega dela, njegove vsebine, organizacije službe, način financiranja, način delovanja Vursa in drugih veteri- narskih organizacij. Zato v stro- kovnih krogih, povabljenih k pri- pravi zakonskega besedila, a kot zdaj zagotavljajo skorajda nič upoštevanji, pravijo, da gre le za kozmetične popravke ali za nov, modernejši oplesk zakona. K temu štejejo zlasti spremenjene pogoje, ki jih mora izpolnjevati direktor oziroma direktorica Vursa.

So pa predlagatelji kot enega ključnih razlogov za spremembe veterinarske zakonodaje zapisali prav uskladitev z evropskim

pravnim redom o krmi, pri čemer je posebno občutljivo vprašanje izvajanja uradnega nadzora. Ta- ko zdajšnji predlog skoraj v celo- ti izniči veljavni zakon o krmi, ki so ga že ob nastajanju in spreje- manju spremljale težave, saj na kmetijskem ministrstvu, kjer so ga pripravljali pod mentorstvom Čadoničeve, niso bili pripravljene posilosti stališča takratne veteri- narske oblasti. Ta je namreč v času, ko so v parlamentu spreje- mali zakon o veterinarstvu, zakon o krmi pa je na ministrstvu šele nastal, opozarjala, da ta zakon ni zasnovan časa primerno, saj ni upošteval takratnih predlogov evropske komisije. Zato je bilo tudi že vnaprej jasno, da ga bo treba čez dve leti, ko bo začela veljati spremenjena zako- nodaja EU, spremeniti. Takrat so na ministrstvu menili, da na Vursa nimajo prav in da je njihov zakon o krmi naravnost čudov.

Zato bolje poučeni pravijo, da je zdajšnje - podarjanje spre- membe zakona o veterinarstvu manipulacija, ker se vsebinsko ne spreminja ta zakon, temveč se v resnici močno spreminja zakon o krmi. Ta se, takšen kot je zdaj v veljavi, v bistvu ukinja, njegove vsebine pa se prenašajo v pristoi- no veterine. Tako kot je bilo predlagano že ob sprejemanju veterinarskega zakona leta 2001, a se zaradi strahu pred še večjim pristojnostmi Vursa (inspekcijski nadzor tudi nad krmo) ali pa zgolj iz osebnega kljubovanja ta- kratnemu direktorju, ni smelo zgoditi. Zato je bolj kot ne oči- tno, da Čadoničeva, tokrat v vlogi direktorice Vursa, z zdaj pre- dlaganim zakonom pravzaprav popravila svojo napako iz časa, ko je bila še sekretarka na kmetijskem ministrstvu.

Da bi imel novi zakon večje te- že, so ga, ne da bi bilo to zares potrebno, kot pravijo dobri pou- čeni, sestavili tako, da so v njem zapisane norme, ki za Slovenijo kot članico EU tako ali tako veljajo in se je dolžna izvajati po njih. V predlogu zakona je med drugim navedenih in vsebinsko povznetih 13 direktiv in 12 uredb ter določb.

Marjeta Šoštarčič

Vida Čadonič Špelič